

Kedvenc énekeim 18.: Ho 180A.

Dicsérjük Jézus szentséges Szűz Anyját,
A szép mennyország színaranyját,
Az égnek drága gyönyörűségét,
A kerek földnek legragyogóbb ékét.

Ó szent Szűz, tiszta minden földi szennytől,
Nagy kegyet nyertél az Istentől,
Mert mint a liljom, tiszta volt lelked,
Isten anyjául kiválasztott téged.

Ó drága szent Szűz, új örömnapp fénye,
Úr Jézus tiszta, szent edénye,
Mária, téged epedve kérünk,
Ó maradj, szent Szűz, mindhalálig vélünk.

Ez az ének már nagyon rég óta kedvencem. Ezt választottam ezelőtt 46 évvel a nászmisénk befejező énekének. De azon még nem gondolkodtam el, hogy azóta is miért érzem kedvencnek. Talán épp azért, mert egy szép emlék kötődik hozzá?

Miklós sógorom egyszer azt állította, hogy a Mária-énekeink zömmel szomorú, majdhogynem nyomasztó énekek. Mert ilyen kifejezések vannak bennük: *„nagy ínségben lévén így szólít meg hazánk”*. Ez az ősi „himnuszunk” első versszakában van (Ho 284). Tovább olvasva az éneket ezeket találtam még: *„Sírnak és zokognak árváknak szívei.”* *„Vedd el országodról ezt a sok ínséget, melyben torkig úszunk.”*

A Ho 286-os énekünk „sok véres sebünk”-ről és „panaszos ügyünk”-ről énekel. A 3. vsz. így szól: *„Mindenfelé nyomorúság szorongatja népünket, Majd száraz ég, majd zápor, jég veri el termésünket, Most szívünk szomorú, fél, hogy lesz háború, kétség gyötör bennünket.”*

Ma átnéztem a Ho 180-as éneket, hogy ebben milyen kifejezések vannak. Csupa szép és jó. Íme: **szép, színarany, drága, gyönyörűség, legragyogóbb, ék, örömnapp, fény**. A **„tisztá”** szó háromszor is szerepel benne. Lehet, hogy ezek az örömet sugárzó szavak hatnak rám, és ezért áll olyan közel a szívemhez az egész ének.